

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Athanasii Kircheri Soc. Iesv Diatribe. De prodigiosis Crucibus

Kircher, Athanasius

Romae, 1661

Capvt II. Historica, de miraculosa Crucum in vestimentis hominum
apparitione Relatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11300

C A P V T II.

*Historica, de miraculosa Crucum
in vestimentis hominum appari-
tione Relatio.*

ANno salutis 363. Iulianus Apostata secundo Imperij sui anno, Liberij Pontificis duodecimo, iuratus vti Christianorum, quos in opprobrium Galilæos vocabat, ita & Crucis Christi inimicus, cum ex Euangelio cognouisset celebre illud de euerfione Hierosolymæ Templique, ita vt nè lapis quidem supra lapidem maneret; ad irritandum annullandumque Saluatoris nostri vaticinium, Iudæos ad Templi instaurationem, quibuscumque potuit modis, inducere conatus, omnem ipsis in sumptibus faciendis subsidium pollicitus est, quod & præstitit. Iudæi tam opportunam iam dudum concepti moliminis occasionem nequaquam aspernendam rati, tum consilijs auxilijsque Iuliani impulsī, tum ardenti conficiendi operis desiderio perciti, opus occeperunt tan-

Iuliani
Apostatæ
impietas.

Iudæorū
in Chri-
sti odiū.

ta alacritate & tam feruenti mentis æstu, vt vel ipsæ foemine, cūm cophini deessent, complicatis vestium fimbrijs sordium reiectamenta efferrent; omnem muliebrem mundum, monilia, catenulas, in aures in operis felix auspiciū impenderent, reliquis Hebræis per Orbem dispersis, vel ad primam huius molitionis famam ingentem vbique locorum pecuniarum vim collectam subministrantibus. Anxit hæc res mirum in modum Christianos, præsertim cūm Iudæi ipsis falsum Christi vaticiniū ex ipsis fundamentis adhuc integris, & inconcussis id ipsum luculenter commonstrantibus exprobrarent; At S. Cyrilli Hierosolymitani tunc temporis Episcopi prophetico spiritu animati, iam tempus aduentasse dicentis, quo completo Christi vaticinio lapis non maneret super lapidem, in fide perstiterunt; Iudæis interim cum risu verba sancti viri acceptantibus, atque impigrè operi insistentibus: Eccè de repente formidabilis terræmotus exortus, omnes veterum Templi structurarum lapides non tantū, horrendum dictū, funditus concussit, sed

sed & vnà cum vicinorum ædificiorum
substructionibus ita discussit disiecitque,
vt nullus super lapidem lapis mansisse
videretur; Iudæis partim occisis, partim
ad formidabile spectaculum vitæ fuga
sibi consulentibus. Non destitit hic ira-
ti Numinis vindicta, ignis cælitus de-
missus terræmotum subsecutus, omnia
opificum instrumenta malleos, scalptra,
palas, ferras, secures, ascias, ligones,
omnia denique quæ operæ ad opus per-
ficiendum habebant peridonea, vnà
cum Iudæis flamma, incendioque va-
stata in cineres redegerunt. Et ne quis
hæc casu accidisse arbitraretur, aliud in-
gens accessit prodigium. Si quidem se-
quenti nocte in mappis Altarium, libris,
vestimentis, amictibusque non Christia-
norum quidem, sed Iudæorum, Gen-
tiliumque tertio iam euidentiorique mi-
raculo, Cruces radiorum lumine figu-
ratæ non Hierosolymis tantum, sed &
Antiochiæ, alijsque vicinis Urbibus im-
pressæ comparuerunt; (eidem Iuliano,
in extis animalium introspectendis Cru-
cem coronatam apparuisse referunt,)
quas cum illucescente die Hebræi in-
tuen-

Crucem
apparitio
in vestib^o
Hebræo-
rum.

tuentes, easque nulla vi, vel artis industria eluere possent, multi metu & intimo mentis horrore perculsi Christum, quem blasphemis primò vocibus insectabantur, eum in vestibus suis iam impressum signatumque, D E V M constantissimè confiterentur; complures verò pertinacioris ceruicis impetu abrepti, felicem, quæ ijs obtigerat sortem, retento Iudaismo infelicer abiecerunt. Atque hoc pacto Iudæi, & Gentiles locum pariter, & inani laborè cæpta, iusto D E I iudicio in omnes terras dispersi reliquerunt; adeò ut verificatum videatur istud elegans S. Leonis pronunciatum: nullis artibus & technis, nullo crudelitatis genere destrui posse sacramento Crucis fundatam Religionem.

S. Leo
Papa.

Anno 361. Iuliano Apostatæ fines Illyrici ingresso, fertur, inquit Sozomenus, vites post vindemiam circa virgiliarum occasum, vuis acerbis & immaturis onustas apparuisse, roremque tum in eius, tum in Comitum suorum vestes ex aere delapsum, singulis guttis signum Crucis impressisse, eiusque portentosi significationem hanc esse dicebant: Im-

pera-

peratorem Iulianum immaturo ætatis
 sue tempore periturum, Religionem
 autem Christianam celestem esse, & om-
 nes sacra Crucis Christi figura cum tem-
 pore signandos fore; vaticinium euen-
 tus docuit.

Anno Christi 353. in Monte Golgo-
 tha, ipso die Pentecostes, lucidissimum
 signum Crucis apparuisse, Sozomenus
 testatur, quod tanto radiorum fulgore
 omnia illustravit, ut omnes ex omnibus
 Mundi partibus confluentibus homini-
 bus in admirationem raperet, præsertim
 cum in altissimo æris loco quindecim
 stadiis à terra distito suspensum hæreret,
 ea potissimum de causa à D E O Opt.
 Max. exhibitum, quod Constantius Cæ-
 sar bellum aduersus Catholicam D E I
 Ecclesiam gesturus, vexillum erexisset
 impietatis, Christus, cuius maximè Di-
 uinitas impetebatur, illud ipsum, quo
 vniuersam cum impijs impietatem de-
 bellaret, diuinum hoc signum supra san-
 ctum Montem immensa claritate coru-
 scum celitus demonstrare voluit, illud
 quod in mortali vita suis inculcarat, in-
 dicans; *Confidite, ego vici Mundum*; rem
 sanè

Vaticiniū

Crucis
apparitio
in Mōte
Golgo-
tha.

sanè euentus docuit, cum virtute Diuina tanto semper Ecclesia effulset gloriosius, copiosiusque effloruit, quo magis impiorum armis extincta putabatur.

Ex appa-
parenti-
bus Cru-
cib⁹ fau-
stum si-
gnum.

Anno 395. Arcadius Imperator cum arduum in fauorem Armeniorum contra Persas bellum indixisset, & iam coeuntibus in prælum militibus, incredibili mentis feruore arderent, ecce de repente aëreæ Cruces in vestibus patuere, luculentum victoriæ, qua contra hostes potiri debebat indicium: vnde & victor aureum numisma eodem Crucis signo expressum ad posteritatis memoriam transmisit. Ita *Prosper*.

Cruces
apparent
in vesti-
bus bap-
tizatorū.

Anno 419. quo multæ ciuitates villeque in Palestina terræmotu collapsæ sūt, eodem Christus Seruator noster supra Montem Oliueti de lucida sese nube spectandum dedit; quo viso auditoque multæ Nationes gentilitatis adhuc immerse tenebris, Christi fidem amplexate sunt, atque in singulis, mirum dictu, sacro baptismatis fonte ablutorum vestimentis & tunicis Crucis Christi imago expressa illicò apparuit. Quæ fusius Marcellinus in Chronico suo describit.

Anno

Anno 746. ann. 6 Constantini Copronymi Imperat. post exortam de repente formidabilem caliginem secuti sunt terræ motus horrendi in Syria & Palæstina, hos excepit pestis inguinaria, ex Calabria & Sicilia originis suæ principia ducens, quæ Constantinopolim inuadens per triennium ita eam depasta est, ut penè in solitudinem redigeretur, repletisque cunctis monumentis, lacubus, hortis, vineis, ubi mortui sepelirentur, nullus superesset locus; grande prodigium! in vestimentis eorum qui inficiebantur lue, Crucum figuræ nullo sensibili motus vestigio impressæ cernebantur, & sic vitam omni medicæ artis industria irrita, finiebant; & cum irati Numinis vindictam cognoscerent, omnes Diuinam clementiam quibuscumque possent modis sollicitabant; solus Constantinus in solita sua pertinacia persistens, blasphemij in DEVM Sanctosque, coelum & terram infestare non desisteat: quæ omnia fusius prosequitur *Theophanes*, & *Theodorus*.

Anno 954. Ignis celitus demissus vestimentis hominum inhærebat sub forma

Pestis
horrenda
Constantinopolis

Cruces
apparent
Parisijs.

ma Crucularum, à quibus ij solum liberabantur, qui ad Ecclesiam S. Mariæ Parisijs se reciperent. Ita Luitprandus, & Leo Ostiensis in suis Chronicis.

Anno Christi 958. Regni Ottonis Magni Cæsaris an. 22. in hominum vestibus Cruces apparuerunt, compluriumque vestes veluti lepræ & impetiginis sanie consperse, infectæque maculis videbantur. Quo spectaculo omnes ex malorum impendentium veluti omine quodam, incredibili formidine perculsi, ad irati Numinis iustitiam salutiferis pœnitentiæ operibus mitigandam confluxerunt. Vide Trithemium de Monasterio Hirsaugiensi.

Prodigio
sa Crucis
apparitio
in Hispania.

Anno 1295. In Regno Castellæ duos insurrexisse Pseudoprophetas religionis Iudæos, testatur Liber, qui inscribitur Fortalitium fidei; hi cæteris Iudæis ultimum suæ redemptionis terminum vaticinati, ultimum quarti mensis prædicti anni diē assignauerant; unde Iudæi spe ferebatur, indicta die sese, quod tot annorum sæculorumque interuallis vnicè expectauerant, à DEO redemptionis signum habituros. Quare consuetis

suetis Synagogæ ceremonijs sese expiantes, ieiunijs eleemosynisque exoptatum à D E O. promissum sibi signum operiebant; Appropinquante verò die omnes ad Synagogam, candidis pretiosisque, quibus quisque poterat, induti syndonibus, more in solemni Expiationis die ipsis solito, concefferant. Et ecce de repente Diuina vtique dispensatione consilij non ijs duntaxat, quibus induebantur syndonibus, sed & in ijs quoque quæ domi asseruabantur, Crucis signa apparuere; Quorum prodigioso spectaculo nonnulli quidem pauore correpti opus dexteræ Excelsi altius contemplantur ad Orthodoxam fidem transierunt, alijs durioris ceruicis, quod arte diaboli id contigisse dicerent, in solita mentis contumacia perseuerantibus. Hanc historiam Alphonsus Spina medicus Iudæus huic miraculo præsens volumine integro contra Hebræos, quod de Bellis Domini inscribit, comprehendit, quo plures deinde ex eadem Hebræorum secta conuicti, Christianam Religionem amplexi sunt.

Conuer-
sio Iudæo-
rum.

Anno 1500. vti Spansheimense Trithemij

Trithemius de
Crucum
apparitio
ne.

themij Chronicon testatur, nouo prodigio, Cruces in lineis vestimentis hominum, in indusijs peplisque mulierum, in mensarum mappis & lintheaminibus, non solum in ijs, quæ in quotidianum usum cedebant, sed & ijs, quæ cistis reconditorijsque inclusa nulli aeris influxui exposita videbantur, in altaribus quoque pallisque eorundem sæpe sæpius apparuerunt. In Spanhemensi Monasterio vicinisque locis primum visæ, magno omnes timore ac horrore perculerunt, tam repentina natæ genesi, ut in Ecclesia, dum Salve Regina à Monachis cantaretur, ad 30. homines, qui sine Crucum signaculis Ecclesiam ingressi fuerant, iam innumeris signati Crucibus exirent: Nec hic desijt Crucum apparitio, siquidem in Crucenaco alijsque villis circumiacentibus, deindè Moguntia, Bingæ, cæterisque ad Rhenum oppidis visæ animos mortalium mire consternabant. Erant autem Cruces paruulæ & confusi coloris, ac si pannus pinguedine quadam mixti coloris esset inunctus, nec poterant vlla lotione deleri; sed post nonum, aut decimum diem

diem per se deficientes euauerunt: Ostentum fuisse diuinitus expressum euentus docuit; siquidem post biennij decursum magna secuta pestilentia Vrbes hominibus, Prouincias incolis uidauit.

Admiratione digniora fuerunt, quæ anno 1500. in Leodiensi Diœcesi visa sunt, quemadmodum ex litteris Episcopi ad Maximilianum Cæsarem ea de re datis patet; nempè à festis Paschalibus illius anni, singulis diebus diuersis in locis apparuisse publicè & inopinatè seu in Ecclesijs, seu in plateis, aut domibus aut etiam cubiculis signum dominicæ Crucis perfectū iam, simplex, modo etiā duplex, aut cum minoribus etiam adlatus Crucibus in formam scutarij typi Regni Hierosolymitani, nigrum autem & rubicundum, ita vt in aliquibus verus sanguis effusus videretur; apparuisse autem vt plurimum supra capita mulierum & maximè puellarum in summitate pepli. Mulierem quandam 22. annorum, cum eiusmodi Crucem in peplo animaduertisset sanguinolentam, territam cum reuerentia peplum illud loco

In Leodien-
si,
Diœcesi.
Crucum
apparitio

Mirus e-
uentus.

B

mun-

mundo reposuisse, aliudque capiti imposuisse, in quo mox similis Crux apparuit, adeò vt mutatis nouem dierum spatio tredecim peplis in singulis idipsū videre contigerit: Dum aliquando nonnulli ea de re cum illa colloquerentur, de repente in eius mento visam esse Crucem latitudinis vnus digiti, coloris, & saporis mellei; cumque ad astantium monitionem manū admouere voluisset, apparuisse etiam in ea similem Crucem, atque vtramque post duas horas disparuisse; apparuisse deindè super eandem varia alia signa ac nonnullos characteres & in mariti indusijs Cruces sanguinolentas; monitam mulierem à Parocho ad Ecclesiam se conferret, paruisse, & docto Theologo peccata sua confessam esse, ac nihilominus ad peplum capitis erupisse tantam sanguinis copiam, vt in extremam vsq; fimbriam deflueret, quæ & in figurâ Crucis se amplificabat, ita vt attrectatus digito adhæreret in presentia Episcopi, qui ibi erat. Hęc Naucleus. De hisce prodigiosis Crucibus, elegans sane poema, Maximiliano Cæsari inscriptum edidit Franciscus Picus

Comes

Comes Mirandule.

Anno 1501. denuò per Germaniam Cruces sanguinolentę in hominum vestimentis, instar guttarum sanguinis de cœlo delapsę apparuerunt.

Crucum
nouum
prodigiũ
per Ger-
maniam.

Anno Christi 1550. vti Spanheimense Trithemij Chronicon testatur, Cruces sanguineę varijque characteres in peplis mulierũ apud Leodienses & Traiectenses ad Mosam apparuerunt, quę subito ex aere in conspectu virorum fide dignissimorum lineis panniculis impressę, nullum non summa admiratione compleuerunt; Intererat inter alios Matthæus Herbenus, Ecclesię Leodiensis S. Seruatij presbiter, qui tam insolito & repentino prodigio perculsus, luculentum de ijs tractatum edidit.

Parisijs anno 1588. (vti mihi retulit Eques Valeranus Gallus *αὐτοπῶς*) similes Cruces in strophiolis, linteisque repentina comparitione visę sunt; secuta sunt mox horrida bella, fames, pestis.

Anno 1660. Tandem vltimis hisce temporibus, dictum Crucium ostentũ, & Neapoli comparuit. Nihil igitur restat, nisi vt de harum similiumque ori-

B 2 gine

Protesta-
tio Au-
thoris,

gine, causis, & significatione imposte-
rum nostrum decurrat ratiocinium; ut
quid de ijs sentiendū sit, patefiat. Quod
antequam faciam, protestor in hisce
prorsus nihil me, quod aut pietati Chri-
stianę, aut timori DEI in animis ho-
minum concitando præiudicio futurum
sit, asserturum; neque proprio me fretum
iudicio quicquam dicturum, quod SS.
PP. Theologorumque vnanimi doctri-
nę non vsquequaque consentiat. Neque
enim facile negarim applicationem sin-
gularem, ut plurimum causarum natu-
ralium ad formationem huiusmodi Cru-
cium concurrere, quę ab ipsis causis
naturalibus adequatę non pendat; &
valde probabile est, sæpe Angelorum,
vel dæmonum operam interuenire.

PARS